

Blockad

Jag har varit i stan sen i lördags, på akutbesök. Datorns videokort hade gått sönder och Ojalás inspelningar gick i stå.

Här säljs inte dessa kort. Nåde det bolag som skulle sälja till oss. Mångmiljonböter skulle bli följden. Självklart kan vi inte beställa dem från Kuba. Vårt fel är att bo där vi inte borde. Att leva där vi fötts gör oss onda, medbrotslingar och till råga på allt korkade. För idiotin att bo i vårt eget land får vi det svårare att skapa musikskolor och inspelningsstudior. För att inte tala om att underhålla dem. Vilken fördömd stackare kommer ens på tanken att förbättra något av den professionella miljö som borde vara vår rätt? Att lämna landet är enda vägens lösning. Och helst illegalt. För vissa är det enda sättet att rättfärdiga sig att förkasta allt som åstadskommits under det senaste halva århundradet på Kuba.

De straffar oss för att de älskar oss så högt. De lider av att se oss försmäkta på denna fördömda ö. Därför drar de åt tumskrubarna. För att vi utifrån ska lära oss att bli bättre kubaner. Och de gör allt för att isolera oss, vi som redan är öbor. Varför? För att de är de rikaste, de vackraste och de lyckligaste. Varför just mot oss? För att de ser oss som sin motsats. Vilka får applåder? De som sukter efter att bli som dem.

Som tur var finns alltid några som lyckas undkomma denna "fria värld". Välsignade.

Vi är ett land som ägnat oss åt att alfabetisera, att bygga universitet för läkare och konstnärer. Och nu försöker de inbilla folk att vi gillar pianon utan strängar och blåsinstrument utan plektrum.

Höjden av inbilskhet.

Silvio Rodriguez, Havanna 2010-08-23

Översatt Eva Björklund

5 minuters blockad berövar oss motsvarande värdet av byggnadsmaterialet för en 4-rumsbostad.